

Gale Frazier:

«Tallinn pole mingi küla!»

Ühel päeval oli ta Audentese erakoolis kohal – **ameeriklannast õpetaja** Gale Frazier, nelja lapse ema, Chicago maineka kristliku kooli õppealajuhataja, kes teadis Eesti kohta täpselt nii palju, kui oli pildiraamatust näinud.

TEKST RIINA LUIK,
FOTOD MARINA PUŠKAR

Chicago Vincennese avenüül asub kristlik erakool, kus iga päev algab ühispalvusega ning kodukord näeb peale kohustuse kanda sisejalanõusid ette, et koolis on keelatud nii relvad, narkootikumid kui ka noortejõugud. Lisaks on kooli kodulehel kirjas kaheksast punktist koosnev usutunnistus, mida 1120 õpilast ja 26 õpetajat enesestmõistetavalt järgivad.

Rohkem kui 40 aastat tagasi, kui kool asutati, tunti kibedat puudust mitte ainult rahast, vaid ka pedagoogidest. Ameerika kombe kohaselt tehti palju ära vabatahtlike ja lastevanemate abil ning nõnda sai õpetajate kaader kirju nagu vikerkaar – enamik neist oli enne pedagoogitööle asumist omandanud hariduse mõnes muus vallas. 1981. aastal kolis kool uhiuude majja vaid 200 õpilasega, praegu on aga mainekamaid haridusasutusi terves osariigis.

Ka kooli õppealajuhataja Gale Frazier, kes sel kevadel kuus nädalat Tallinnas Audenteses eesti lapsi õpetas ja ise samas koolijuhtimist õppis, on hariduselt hoopis ehitusinsener. Energiline Gale, kes polnud varem kordagi Euroopas käinud, vaimustus Eestist raamatust nähtud fotode järgi ja oli oma sõnul nutma puhkemas, kui nägi, et KÕIK SEE on ka päriselt olemas. Esimeses telefonikõnes koju teatas naine: «Teate, Tallinn pole tuldse mingi küla, see on täitsa suur linn!»

Nii palju kui ma tean, jõudsite pedagoogikutse juurde suure ja kummalise ringiga, nimelt ehitusplatsi kaudu.

See on tõsi: esimese elukutse järgi olen ehitusinsener. Kohe pärast diplomi saamist asusin tööle Illinoisi osariigi transpordi- ja tsiviilehituse

osakonnas, olles, muide, ainuke afroameeriklasest naine selles ametis. Aga mulle väga meeldis, kollane kiiver peas ja tunked jalas, meestele käske jagada – nautisin iga hetke sellest! Alles kümme aastat tagasi otsustasin pedagoogitöö kasuks ja sestpeale olen töötanud Chicago evangeelses kristlikus koolis.

Kuidas satub Ameerika koolijuht Eesti kooli praktikale?

Ameerikas on olemas Fulbrighti programm, mis mõeldud eri elualade inimestele rahvusvahelise koostöö- ja töökogemuse saamiseks. Tegin läbi mitu valikuvooru ning kui osutasin valituks, pakuti mulle Rumeeniat, Bulgaariat ja mitut teist endist sotsriiki. Küsisin igaks juhuks, et äkki on veel mõni riik, ja siis öeldigi, et jah, üks on veel – Eesti. Ja see mulle juba meeldis!

Nii et te teadsite, mida tahate?

Oh, ei, ma ei teadnud Eesti kohta mitte midagi! Aga mõlesin, et nähku see koht välja milline tahes, tulen ikka! Et mida ma ette kujutasin? Seda, et siin on paksud metsad, kus kindlasti elavad metsloomad... Püüdsin endale igasuguseid asju silme ette manada, aga ausalt öeldes oli see, mida ma tegelikult nägin, ikka midagi muud.

Mis teid Eestis kõige enam jalust rabas?

Peaaegu täpsustama, et ega ma päris ettevalmistuseta ka kohale ei tulnud. Nimelt saabus sama programmi raames 25. oktoobril 2005 meie kooli Audentese Erakooli direktor Gled-Airiin Saarso. Tal olid kaasas toredad raamatud Eesti kohta ja mulle sai kohe selgeks, et see on väga ilus maa. Olin nutma puhkemas, kui seda kõike oma silmaga nägin. On